Edited by EKLER, Péter – FARKAS, Gábor Kiss: AUGUSTINUS MORAVUS OLOMUCENSIS. Budapest : Hungarian Academy of Sciences, National Széchényi Library 2015. 216 s.

Jedenástka autorov – Zoltán Csehy z Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v nej zastupoval Slovensko – spojenými silami zostavila zborník o osobnosti, ktorá hrala dôležitú úlohu nielen pri šírení renesančného humanizmu v okruhu olomouckého biskupského dvora, ale aj na území Slovenska citeľne zasiahla do vývinu tohto kultúrno-historického fenoménu. Zhromaždené príspevky odzneli na medzinárodnom sympóziu k 500. výročiu Augustína Moravského, ktoré usporiadala Národná Széchényiho knižnica v Budapešti 13. novembra 2013.

Po štúdiách v Krakove a v Padove Augustín Moravský alias Käsebrot (1467 – 1513) pôsobil v Budíne na dvore Vladislava Jagelovského ako vychovávateľ jeho detí a sekretár českej kancelárie do roku 1511. Písal si s členmi Dunajskej učenej spoločnosti (Societas litteraria Danubiana), napr. s Čechom Janom Šlechtom, Nemcom Konrádom Celtom či neposedným Talianom Hieronymom Balbom, ktorý bol istý čas prepoštom v Bratislave. Mladého básnika Valentína Ecchia (1494? – 1556), ktorého pôsobiskom sa vďaka mecénskej podpore Alexeja Thurzu napokon stal Bardejov, doslova očaril v Olomouci, kde sa zastavil pri akademickom putovaní do Krakova. Ecchius ospieval Augustína vo svojom poetickom debute *Panegyricus in laudem Augustini Moravi, praepositi Olomunczensis et Brunnensis* (Krakov, 1513).

Do predmetného zborníka prispeli po anglicky M. F. Bajcer (*Discovering Relationships between Jan Filipec*, s. 45 – 60), F. G. Kiss (*A. M. and the Transmission of Ancient Wisdom in the Context of Poetry*, s. 77 – 92), Á. Smrcz (*The Portrait of Bassareus Medicus [Conrad Celtis and A. M.]*, s. 63 – 100), P. Ekler (*A. M.'s De modo epistolandi*, s. 101 – 113), J. Kolářová (*Latin Poems Dedicated to Stanislaus Thurzo, Bishop of Olomouc*, s. 139 – 148) a L. Storchová (*Poems by A. M. Olomucensis*, s. 149 – 156), po nemecky Ch. Gastgeber (*A. M. und seine Beziehungen zum Wiener Humanistenkreis*, s. 11 – 30), A. Rose (*„Natio germanica" der Bologneser Universität und ausländische Studenten von Filippo Beroaldo dem Älteren*, s. 31 – 44), E. R. Szilágyi (*Johannes Roth und A. M.*, s. 61 – 38) a E. Zsupán (*Bessarion immer noch in Buda? Zur Geburt der Bibliotheca Corvina*, s. 113 – 138), po taliansky Z. Csehy (*Augustinus noster. A. Olomucensis nella posia di Bohuslaus Hassensteinius*, s. 69 – 76). Nemáme teda pred sebou súhrnnú monografiu, ktorá by zachytila aspoň základné línie Augustínovho životného príbehu. Je to škoda, pretože slovenský čitateľ v dvojzväzkovom Kuzmíkovom *Slovníku autorov slovenských a so slovenskými vzťahmi za humanizmu* (1976) príslušné heslo nenájde. Precízny a bohatý aparát pod čiarou odkazuje na iné relevantné práce a dovoľuje ako-tak spresniť obraz vzdelanca orientovaného na Taliansko, domovinu renesančného humanizmu. V popredí 16 kvalitných ilustrácií (s. 205 – 215) nepochybne stoja záujmy dejín knižnej kultúry.

Za osobitne cennú súčasť knihy pokladám dodatky. Prvý obsahuje Augustínove básne (s. 157 – 166), druhý už zmienený Ecchiov *Panegyrik* so sprievodnými veršami (s. 167 – 181) in extenso, tretí výberovú bibliografiu prác o Augustínovi (s. 183 – 194). Bibliografiu by sa žiadalo doplniť o štúdiu Jarmily Čičmanovej z roku 2011 *Valentín Ecchius*

a Augustín Olomoucký – vzájomné vzťahy dvoch humanistov (Sambucus VII, s. 113 – 122). Čičmanová napísala a v Trnave obhájila kvalitnú diplomovú prácu o Ecchiovej prvotine a k zhrnujúcej štúdii v nepravom periodiku Sambucus (s. 123 n.) priložila verše 60 – 89 spomenutej oslavnej básne v pôvodine i v slovenskom preklade.

Editorské apendixy zborníka majú zrejme najsilnejší potenciál udržať si hodnotu aj v budúcnosti. Pochybnosti však vyvolávajú edičné zásady. Nielenže zásadne, hoci prijateľne revidujú interpunkciu pôvodiny, pretože nereflektuje vetno-skladobnú rovinu, ako to robí naša súčasná interpunkcia, ale menia pravopis aj na miestach, ktoré dokladajú dobový úzus pisateľov, resp. vzdelaných tlačiarov. Ortografia tzv. klasickej latinčiny je iste prístupnejšia, no ak zvážime aj spôsob tradovania antických textov, potom výpovednú hodnotu nemožno uprieť ani neistote a váhaniu v písaní napr. h, i/y, c/t, zdvojených spoluhlások a dvojhlások.

Daniel Škoviera

Prof. PhDr. Daniel Škoviera, PhD.
Katedra klasickej a semitskej
filológie FiF UK
Gondova 2
814 99 Bratislava
SR
e-mail: daniel.skoviera@gmail.com

Slovenská literatúra – harmonogram redakčných uzávierok v roku 2016

Číslo 1: 15. december 2015
Číslo 2: 15. február 2016
Číslo 3: 15. apríl 2016
Číslo 4: 15. jún 2016
Číslo 5: 15. august 2016
Číslo 6: 15. október 2016

Rukopisy v súlade s redakčnou normou časopisu prosíme zasielať v elektronickej podobe na adresu redakcie usllred@savba.sk.